

עניינים נחוצים

ממורנו הגר"י טשזנר שליט"א

סידור הקערה

ד) שוב הביא בויג"מ (עמ' י"ט) דבסידור האריז"ל למוה"ר יעקב קאפל כתב, יקח קערה גדולה ומניח מפה יפה על הקערה ויניח עליה ג' מצות וכו', ובין כל מצה יהיה הפסק במפה יפה לא כמו בשבת [שמניחים הלחם משנה יחד תחת מפה אחת] וכו'. כי הג' מצות כל אחד רומז לכוונה מיוחדת לכך צריך הפסק בין כל אחד אחד, וגם יהיה מפה למעלה לכסות את כולם, עכ"ל.

ובספר קול יעקב הביא טעם אחר שיהיה מפה בין כל אחת ואחת, כדי ששכיבא לקחת אחת מהן לא יעבור על המצות העליונות [שהרי אין מעבירין על המצוות], דהא מחוייב לבצוע ולחצות האמצעית בעוד שהעליונה מונחת עליה.

ה) אמנם החיי אדם (סוף סימן ק"ל בדיני הסדר בקצרה) כתב: שיניח בקערה ג' מצות ויכסה אותם במכסה כמו בשבת ויו"ט. אך מה שנוהגין לכרוך המצות ומניחין המטפחות בין מצה למצה, הוא מנהג בורות. ועליהם הזרוע מימין, וביצה משמאל. מרור לברכה באמצע, חרוסת תחת הזרוע, כרפס תחת הביצה, מרור לכריכה באמצע. וסדר זה אינו מעכב.

ו) אך בלקוטי מהרי"ח כתב בדיני הסדר: הנה המגהג להניח מטפחת בין מצה למצה, וכתב בחיי אדם (כלל ק"ל סעיף י"ט) שהוא מנהג בורות. אך עיין בסידור ר' קאפל שכתב טעם לזה עפ"י סוד ע"ש, ועיין בשו"ת חת"ס או"ח סימן נ"א שלא לפשוט יד במנהגי ישראל, כי אותן שחושבין שהם מנהגי בורות הם בארות חצובים ממקור מים חיים ע"ש, עכ"ל.

גם בספר טעמי המנהגים (הערות לסימן תק"כ) אחר שהביא דברי החיי אדם הנ"ל סיים, ולא ראיתי לנהוג כן, וגם שאלתי הרבה גדולים יראים ושלמים, וכולם פה אחד שהמנהג לכרוך המצות, ומניחין המטפחות בין מצה למצה.

ז) אמנם טענה זו שאין לשנות מנהגי ישראל על החיי אדם, לכא' אין לה שום יסוד. כי המנהג הישן (לפני האריז"ל) היה שלא להפסיק בין המצות, והחיי אדם בא לחזק המנהג הישן, שלא לקבל מנהגים חדשים שלא שמעום אבותינו. ועוד שאין מנהג זה מבואר בדברי האריז"ל עצמו רק הובא בשמו אצל תלמידיו (או תלמיד תלמידיו) וכבר כתב החיד"א (בשם הגדולים ערך ר' חיים ויטל), שאין לסמוך אלא על כתבי בנו (של המרח"ו) ר' שמואל ויטל, ולא על שאר הכתבים המיוחסים להאריז"ל שהתבדרו בעולם, ע"ש היטב.

ח) והיו עוד גדולים שס"ל כחיי אדם. ובספר ארחות חיים החדש (ספינקא) שם, הביא בשם ספר מאורי אור

א) כתב בהגדת ויגד משה (עמ' י"א) הנה בגמרא (פסחים קי"ד.) לא נזכר כלל קערה, אלא 'הביאו לפניו מצה' וכו'. ופירשו התוספות שהביאו לפניו שולחן והמצה ומרור עליו. אך בראשונים ובטור ובשולחן ערוך (ריש סימן תע"ג) כבר מוזכר שמביאין לפני בעל הבית קערה שיש בה שלוש מצות וכו'. וכנראה שהמנהג בא מהא דבזמן הש"ס היו אוכלים כל אחד על שולחן קטן מיוחד לפניו, והיו נוהגים לעקור השולחן לפני שאלת מה נשתנה ולהחזירו שוב לפניו לאמירת עבדים היינו, או מצה זו וכו', כמבואר בגמרא דף קט"ו: וברמב"ם (פרק ח' הל' ד'), למה עוקרים את השולחן כדי שיכירו תינוקות וישאלו. אבל התוספות שם ושאר ראשונים כתבו דזה היה לדידהו שהיה שולחן קטן לפני כל אחד, אבל אנו ששולחנות שלנו גדולים ואיכא טורח לסלקו, נהגו לסלק הקערה שבה מצה ומרור וב' תבשילין לסוף השולחן, ודי לנו בכך, והוא לנו במקום עקירת השולחן. ופסקו כן בטור ושו"ע (סימן תע"ג ס"ו) שאחר אמירת 'הא לחמא עניא' יצוה להסירם מלפניו ולהניחם בסוף השולחן כאילו כבר אכלו כדי שיראו התינוקות וישאלו. וכשמתחיל 'עבדים היינו לפרעה' מחזיר הקערה לפניו, על כן הוצרכו לתת המצה ויתר הדברים בתוך קערה כדי שיוכלו לסלקו ולהחזירן בנקל. וכ"כ במהרי"ל כלשון הזה.

ב) אכן המג"א (סימן תע"ג ס"ק כ"ה) כתב ועכשיו לא נהגו להסירם, משום דאין היכר לתינוקות בזה דיודעים שאלו הדברים לא ניתנו על השלחן לצורך אכילה, אבל בזמן הגמ' היו רגילין לעקור השולחן, עכ"ל. וה'חק יעקב' כתב שיש נוהגים לצוות להסיר הקערה אבל למעשה אין מסירין (וכנראה כוונתו שאז ישאלו הילדים מדוע לא מקיימים בקשתו) אבל דעת המ"ב שם שעדיף לסלק הקערה כמש"כ חז"ל.

ג) עוד כתב הויגד משה (עמ' י"ד) שמשמעות השו"ע והרמ"א שם (סעיף ד') לסדר הדברים (הזרוע והביצה וכו') לא על המצות עצמן אלא סמוך להם. אמנם מלשון האריז"ל (המובא בארוכה בבאר היטב שם סק"ח) מבואר שיסדר אותם על המצות עצמן שכתב 'ותניח אלו הדברים למעלה מן הג' מצות'. אולם בכף החיים (שם אות נ"ח) פירוש דברי האריז"ל שהכוונה סמוך להם. אך המנהג לסדר עליהם ממש, עכ"ל.

וכן הובא בספר פסקי הגר"ש קמנצקי לפסח שאמר שגם אם המצות מונחות על השולחן, והקערה הוא סמוך להם, נקרא "על המצות" ואין בזה קפידא. ואין ראייה מלשון הפוסקים, דאמרינן בכמה מקומות (פסחים ס"ג: מנחת כ"ז. ס"ב. צ"ח. ועוד) 'על בסמוך', עכ"ד, וכ"כ רש"י בחומש (במדבר ב' כ').

דברים יסודיים ברורים ובהירים, המאירים את העיניים ומעוררים את הלכבות ממורנו ורובנו הגאון הצדיק רבי שמשון דוד פינקוס זצוק"ל רב ומנהיג קהילתנו הקדושה אשר כתב בעצמו בגליונות 'המעין', ולא נתפרסמו בכתביו שיצאו לאור

פרשת החודש - הזמן להתחדשות

אחריה פרשת זכור. עמלק סמל היצר הרע בכל אופניו, תאוות אסורות, כעס, עצלות, והמסתעף מהם. זכור את אשר עשה לך עמלק, העמלק אשר נפגש עם כל אחד ואחד, אשר קרך בדרך, לקרר אותך מהתלהבות העבודה, אלא תמחה את זכר עמלק, ואז השם של הקב"ה שלם וכסאו שלם, ומה זה כסאו, מה שאמרו חז"ל, הצדיקים הם הם המרכבה, היהודי עצמו כאשר מוחה את עמלק, הינו הכסא השלם של קודשא בריך הוא ושכינתיה.

ואח"כ פרשת פרה, שהוא יותר בפנימיות, היינו אחר הנקיון מהטומאות המעכבות כל ענין של קדושה, צריך תוספת טהרה וקדושה הראויה למקדש וקדשיו, לכוון את הלב למחשבות טהורות ונקיות בעבודת השם, וכאשר משתדלים בטהרה יש סיעתא דשמיא מיוחדת, להשיג קדושה ודביקות אמיתית בהקב"ה.

ואז באה פרשת החודש, להתחדש כנשר נעורכי לפי בוראינו, ונפתח מעיין נובע שממנו מתברכים כל החדשים כולם הבאים לקראתינו לשלום, שבהם המועדים וזמני הקודש, ודרכם יונקים בני ישראל קדושות רבות ומגוונות כל ימי השנה. ידוע שהכל הולך אחרי ההתחלה, ואם נעמיד את השנה על יסודות איתנים ואדני קדש, כל המועדים שיבוא לקראתינו לשלום יהיו מלאים ורוויים בשפע קדושה לנו ולכל ישראל.

(החודש - ניסן תשנ"א)

בשבת זו אנו קוראים את פרשת החודש, החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה. חודש מלשון התחדשות, וכל אחד מרגיש את ההתחדשות שיש בחודש האביב, האויר כ"כ נעים, וכל העולם מבלבל ופורח, רענן ומחודש, ובאמת הדבר משקף על הנפש של כל אחד, שימים אלו מסוגלים לחדש ולשפר מעשינו, ושהנשמה תיעשה יפה ומחודשת. ואמנם כל זאת בתנאי שהאדם אמנם ישתדל לחדש ולשפר את דרכיו, אז תחול הסיעתא דשמיא המיוחדת לימים אלו.

והנה פרשת החודש הוא האחרונה שבארבע הפרשיות המיוחדות הנקראות לפני פסח, שקלים, זכור, פרה, ואח"כ פרשת החודש. ואולי אפשר לומר, שהפרשיות שכבר קראנו, רומזות על דרך ההכנה וההקדמה לקראת פרשת החודש, שעל ידם אפשר להשיג את ההתחדשות הנפלאה של פרשת החודש, שאחריה בא השבת הגדול והנורא, ואחרי חג הפסח הנפלא.

והנה הראשונה היא פרשת שקלים, וענינה הוא הממון שכל כך קשור לאדם יותר מכל דבר אחר. הנה אמרו חז"ל קופה מלאה עונות, מי מקטרג בראש כולם - גזל. הבסיס לכל צרכי חיינו הוא הכסף, שעל ידו יש לנו בית, לבוש, ומזון, וצריך שהיסוד הראשון לקראת ההתחדשות של טהרה - שהשקלים יהיו "שקל הקודש", נקיים מגזל, אונאה, שקרים או שאר ענין שמוציא את שקלינו מכלל הקדושה.

סידור הקערה המשך ממעמד 1

מפה בין המצות. משמע שאין מדקדקין בכך. ואם נותן הפסק מפה יכול לבא לידי תקלה שבשעת לחם משנה יהיה הפסק בין המצות, ולכן עדיף שלא יתן מפה ביניהם, עכ"ד.

ז' ולמעשה היו גדולים שנהגו כך ואחרים נהגו כך, וכל אחד ימשיך במנהג אבותיו, כי לכל מנהג יש טעם וא"א לנהוג את כל המנהגים יחד.

יא) וכיום מצוי "קערה של פסח" בת ארבע קומות, שבשלוש קומות התחתונות מניחים מצה אחת בכל קומה, ובקומה העליונה את סימני הסדר - הזרוע והביצה וכו'. וזהו כדעת המקובלים שיש להפריד בין המצות, אבל לאלו הנהגים כפי הפשט שיש לחבר המצות יחד אין קערה זו מתאימה להם.

שכתב, המשימים סמרטוט בין כל אחד ואחד מג' המצות, יתר כנטול ובלבול הדעת, דעיקר לחם עוני שעונין עליו דברים, ויהיו מגולין תמיד ושוכבים זה על זה כלחם משנה דשבת, מלבד בשעת קידוש וכו'.

ט) וכן הובא בפסקי הגר"ש קמנצקי הנ"ל שאמר שאין כ"כ טעם בזה (להפריד בין המצות) וכן הוא משמעות הרבה אחרונים שכתבו שיש לכסות המצות במפה כמו בשבת ויו"ט, ולא הזכירו כלל ענין הפסק מפה בין המצות. ע' במ"ש הכנה"ג בספרו פסח מעובין (אות רכ"א) וכן בהגדת מהר"ל מפראג (דברי נגידים, סדר הקערה) הזכיר סודות נעלמים בענין כיסוי המפה על גבי ג' המצות, ולא הזכיר כלל ענין הפסק

נדבת הרב **גולדשמידט ידידיה** וב"ב שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם בהולדת בנם נ"י בשעט"מ. יה"ר שיזכו להכניסו לבריתו של אאע"ה בעתו ובזמנו ולגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים וירור רב נחת יהודית מכל יוצ"ח כ"י ויתברכו בכל מילי דמיטב ברו"ג. הברית תתקיים א"ה ביום ו' עש"ק ויק"פ בשעה 9:30 באולם שע"י שארית יעקב

נדבת הרב **ישי קסל** וב"ב שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם בהולדת בנם יהודה נ"י בשעט"מ. יה"ר שיזכו להולדת לחופה ולמעשים טובים וירור רב נחת יהודית מכל יוצ"ח כ"י ויתברכו בכל מילי דמיטב ברו"ג.

הקודש לזכות חתן הבר מצוה **יעקב זיסוביץ** נ"י לרגל היכנסו בעול תורה ומצות. יה"ר שיזכו ההורים והסבים לרוות רב נחת ממנו ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא שמחת הבר מצוה תתקיים א"ה ביום שלישי אור לכ"ט באדר באולם שמחות קויית ה'. העליה לתורה בשב"ק פ' ויקרא בביהמ"ד קויית ה' (שחרית 8:00)

נדבת הרב **תמיר מלול** וב"ב שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם בהולדת בנם נ"י. יה"ר שיזכו להכניסו לבריתו של אאע"ה בעתו ובזמנו ולגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים וירור רב נחת יהודית מכל יוצ"ח כ"י ויתברכו בכל מילי דמיטב ברו"ג.

לע"נ אבי מורי הרב אברהם ב"ר יהודה לייב ז"ל נלב"ע כ"ז באדר ת.נ.צ.ב.ה. נדבת בנו הרב **יהודה רוזנטל** שליט"א

נדבת הרב **יוסף לוי** וב"ב שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם באירוסים בנם הבה"ח **יהונתן** יה"ו עב"ג תחי' למשפ' אמיתי יה"ו בשעט"מ. יה"ר שיהא הזיווג עולה יפה ויתברכו בכל מילי דמיטב ברו"ג.

לע"נ אבי מורי הרב יהונתן בן מרים ז"ל נלב"ע כח אדר תשפ"ג ת.נ.צ.ב.ה. הקודש ע"י הרב **יוסף לוי** שליט"א במלאת שלושים יום לטירת אביו

נדבת הרב **שלמה זאנה** וב"ב שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם בנישואי בתם תחי' עב"ג הבה"ח **נהוראי שטרית** יה"ו בשעט"מ. יה"ר שיהא הזיווג עולה יפה, ומשמחה זו יושפע שפע שמחות ויתברכו בכל מילי דמיטב ברו"ג. בורא עולם בקנין השלם זה הבנין.

הגאון רבי יהונתן פרלמן שליט"א

"וישוב מלפניכם בלב שמח" (מעובד ע"פ ועדים)

"וערפו" שם את העגלה בנחל, ונגשו הכהנים בני לוי כי הם בחר ד' א-לקיך לשרתו ולברך בשם ד' ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע. וכל זקני העיר ההיא הקרובים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל, וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו. כפר לעמך ישראל אשר פדית ד' ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל, ונכפר להם הדם.
על "וידינו לא שפכו" פירש רש"י: "וכי עלתה על לב שזקני בית דין שופכי דמים הם, אלא לא ראינוהו ופטרנוהו בלא מזונות ובלא לוויה". כלומר: אילו ראינוהו, הלא ודאי שהיינו מלויים אותו, ונותנים לו מזונות לדרך.

והנה שיעור מצות לוויה מוגבל, ויש אומרים דמרחק לוויה הוא מיל, ואין חיוב ללוות את האורח עד לעיר האחרת. וא"כ מה הקשר בין וידוי הזקנים לבין הרצח, והלא גם אם קיימו מצות לוויה ומזונות לאורח, איך היה נמנע בכך הרצח, שנעשה מאוחר יותר?



האבן עזרא ביאר כאן רעיון עמוק: "ויתכן שהשם צוה לעשות כן (את) העיר הקרובה, כי לולי שעשו עבירה כדומה לה, לא נזדמן שיהרג אדם קרוב מהם. ומחשבות השם עמוק וגבהו לאין קץ אצלנו". ובהמשך כתוב הא"ע: "כי לא ישפך דם נקי בארצך, אם תעשה הישר בעיני ד', כסוד שכר עבירה עבירה, ושכר מצוה מצוה".

ופירש באבי עזר: "אבל באמת עם ישראל המה בתכלית השלימות באחזה וריעות, המה כולם כאיש אחד, והמה בכלל לא יאונה לצדיק כל און. כי כאשר השתתף גופם לעזור איש את אחיו ואיש את רעהו, כן ישתתף שכלם ורוחם יחד להציל נפש הנרצח, ולהציל מחשבות הרוצח, לבל יעברו גבולם להכות נפש". (יערת הדבש - עמ' תקנ"ב).

ובאמרי חיים (שופטים) כתב בזה דברים נפלאים: "זהו היסוד העולה, שכאשר האדם עושה הישר בעיני ה'. בכך הוא גורם השפעה חיובית על כל כלל ישראל, הן בתוספת שמירה, והן בתוספת חיזוק המצב הרוחני. והשפעה זו על הכלל איננה נחשבת כיצירת בריאה חדשה, אלא כך ה' ית' ברא בעולמו, שתמיד תהא קיימת האפשרות להשיג את התיקון והשלמות מתוך התעוררות לתשובה, וכאשר קיים בישראל חיזוק בעבודת ה', אף של יחיד, כל כלל ישראל מתעלים עמו, ועל ידי כך קיימת אפשרות שישובו למעלות העליונות.

והנה גמ' ערוכה היא כדברי האבן עזרא, דאיתא בגמ' מועד קטן (דף כ"ה): "כי נח נפשיה וכו' דרבי אלישיב, איחתרו שבעין מחתרתא בנהרדעא", ופירש רש"י: "שבעין מחתרתא - דגנבים, בזכותיה (דרבי אלישיב) לא הוו אתו גנבים", כלומר שבחיי רבי אלישיב היו בעולם גנבים הבאים לגנוב במחתרת, שהם גנבים עזי נפש, הבאים בשעת מעשה הגניבה להרוג או ליהרג (אם יעמדו מולם בשעת הגניבה), אולם בחיי רבי אלישיב הם לא גנבו, משום ששרתה בעולם השפעה של קדושה שמנעה מעשים שפלים אלו, אולם כשרבי אלישיב נפטר בטלה אותה השפעת הקדושה, ונחתרו שבעים מחתרות של גנבים.

והן הן דברי ה"אבן עזרא", שכאשר מתקיים המצב ד"תעשה הישר בעיני ה'", כמעשיו של רבי אלישיב, אז "תבער הדם הנקי מקרבך", דהינו שלא יהיו בעולם רציחות, וכן לא יהיו גניבות של גנבים הבאים במחתרת וכדו", עכ"ל האמרי חיים.

בימים אלו (אדר פ"ג) כולנו אחוזי אימה וחלחלה מהאלימות הפושה במחוזותינו, הן ברציחות של ממש והן באלימות מילולית רח"ל.

נקדים שמאמר זה הוא מוסרי ואינו פוליטי כלל.

חלק מאנשי הדור מאיימים לשפוך דמים, או לשרוף כפר של אויבנו, ועולה על כולנה שמלבינים פני חבר. או שאלפים מתנפלים על אדם בודד, מבודדים אותו ומביישים אותו. וכידוע "המלבין פני חבריו ברבים אין לו חלק לעולם הבא". וכבר היה ראש הישיבה הג"ר חיים קמיל זצ"ל משנן באזנינו: "מה בין יהודי לגוי?" והשיב: "לעולם לא יוכל גוי להבין מה רע בהלבנת פני חבר!"

על אלו, המאיימים לפגוע באויבים כבר אמר וקילל יעקב אבינו: "שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרותיהם". וביאר הכלי יקר (ויחי מ"ט, ז') שלמרות השבח על מה שנכנסו להציל את דינה, מ"מ קילל את עזות אפם וקשיות ערפם "ואמר יעקב, שאם ישאר דבק בשני שבטים אלו קנין של העזות פנים וקשיות העורף, מי יוכל לעמוד בפניהם?! "וגם המה - יהיו בתכלית הרעה" - כלומר העזות פנים חוזרת אל העז פנים כבומרנג ומכה בו בעצמו, נורא!

ועל זה אנו מתחננים בכל בוקר: "ותצילני מעזי פנים ומעזות פנים" ולכאורה זוהי כפל בקשה? - אלא בקשה אחת היא: שתצילני מעזי פנים - שלא יפגעו בי, ועוד תצילנו מעזות פנים - שלא תדבק בי מידת העזות (אבודרהם). כי אז יוצא שאלו העזי פנים ניצחו אותי במה שלימדו אותי ללכת בעזות במידות רעות!
פחד נורא צריך לאפוף אותנו שמבלי משים ידבקו בנו המידות הרעות של הרחוב ואנשי ההמון. אין כוחה של אומתנו אלא בפה. ואילו אלימות כוחנית או מילולית היא זמורת זר במחננו! אלא: "השכם והערב עליהם לבית המדרש והן כלים מאליהן" (גיטין ז').

ובשעה שאנו שומעים את ה"חדשות" או את דברי המתלהמים, זה לבד עלול לדבוק בנו ולזרוע בנו את זרעי החמס, ואלו יצמחו למילים קשות ו/או לציניות "עקיצות" ובדיחות איש על רעהו!



כתמיד "ליכא מילתא דלא רמיזא באורייתא!" הכל כבר נרמז בתורתנו הקדושה. אנחנו לא נוקטים צד בענייני היום. תורתנו תורת משה אמת היא והמשפט האמיתי לאלוקים הוא. אמת זו מיוסדת על היסודות שהניחו אבותינו, ואחד הראשונים שבהם נמסר לנו ע"י אברהם אבינו: ששורש הבעיה מתחיל ב: "אם אין יראת אלקים במקום הזה - והרגוני" חוסר ביראת שמים מוליד שפיכות דמים.

ואיך עלינו להגיב? על ראשנו וכתפינו מוטל להתחזק ביראת שמים, ולא לשכוח את דברי התנא בפרקי אבות: "הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלי מוראה איש את רעהו חיים בלעו". וי לנו שאנו צופים בחזיון הנורא הזה של "איש את רעהו חיים בלעו" - שלא חלמנוהו ולא שיערנוהו.



ואיך נינצל ממאורעות הזמן? - בנושא זה עסק מורנו הגדול, שר התורה, הג"ר חיים קמיל זצ"ל ("אמרי חיים" ח"ב פר' שופטים) נצטט חלקים נבחרים מדבריו: בתוספת דברים (מספרנו יערת הדבש ח"א - שופטים עמ' תקנ"ב):

ואויב, ואפילו **נכרי בשוק**, אל תשיבו פניו ריקם **מכל וכל**, ואם לא תוכלו למלאת לו כל בקשתו, ואם גם מקצת לא תוכלו לעשות לו, דברו נא על **לבו** דברי תנחומין **בנעימות**, להמתיק לו **מחשבותיו**, והתנצלו לפניו בכל יכלתכם, למען יראה שאתם מצטערים בצער, ו**ישוב מלפניכם בלב שמח יותר מאשר בא לפניכם**, אולם השמרו מאד מאד מלעשות רעה לשום אדם ח"ו ואפילו לנכרי, אם לא שיהיה הדבר מוכרח בעבודת ה'.... אולם אם יקרה לפניכם לעשות טובה לשונא, אפי' עשה לכם כל הרעות שבעולם, **ברכו ה' אלקיכם שזיכה אתכם לעשות טובות לשנאיכם**, ואל תזכרו לו ראשונות, ועשו לכם כנפים כנשרים להעניק עליו טובות, והס מלהזכיר לפניו גם מלה אחת מאת אשר עשה לכם: וזהו מדת הנדיבות אשר מוכתר בהם נפש יקרה, ודי לו הכאב אשר בלבו כלפידי יבער, כי נצרך לכם, וה' ישלם לכם טובתכם במדה גדושה וטפופה ותזדרזו מאד לבשר לכל אדם בשורה טובה והשמרו לכם מלהודיעו בשורה לא טובה ח"ו; וכן דקדקתי בעצמי מאד מאז פתח ה' עיניי".

הנה כי כן, זהו הפתרון הנפלא לשעות קשות אלו רח"ל, שאנו חיים בתוכן: נהיה נדיבי לב! ונפתח ראשית בביתנו ובשכנינו לעשות טוב לכל סובבינו ולבשרם בשורות טובות, ובפגשנו כל אדם "ישוב מלפניו בלב שמח יותר מאשר בא לפנינו".

"ונתתי שלום בארץ"

שמעו ותחי נפשכם! חדש! ניתן להאזין לשיחותיו המאלפות של הגאון רבי יהונתן פרלמן שליט"א במספר 0733-71-84-36

ברכת מזל טוב

נשגר ללידינו היקר העומד לימין המערכת בכל עת בנפש חפצה הרב **אהרן נתן מאיניץ שליט"א ונו"ב תחי** לרגל השמחה השרויה במעונם בהולדת בתם **בת שבע תחי** בשעתו"מ. יה"ר שיזכו לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים וירוו רב נחת יהודית מכל יוצ"ח כ"י ותברכו בכל מילי דמיטב ברו"ג. שמתח השלום-זכר' תתקיים א"יה בליל שב"ק בבית רח' הרב פינטו 183/6

מה גדול הכח הנמסר ביד ישראל! הלא אם רצינו להציל את העם ממעשי רצח באופן פיזי, היינו צריכים להצמיד לכל עובר אורח שני שומרים, או לחילופין לקשור את ידיהם של כל הרוצחים הפוטנציאלים, ומי יודע אם בזה היה די. וא"כ מה נעשה?

על זה באה התשובה פה: לא בדרך הגשמית - אלא הרוחנית! לתקן את שרשי המצוות הקשורים בהולכי דרך, להרבות אהבה ואחווה, וכאשר אנו מעוררים אהבה מלמטה, הקב"ה מערה רוח טהרה ואהבה מלמעלה, ואין אדם פוגע בחבירו!

ברא וראה, שלא זימנו לנחל איתן, לא את ראש המשטרה, לא את הרמטכ"ל וגם לא את המשמר האזרחי. ולמי קראו? לזקני בית דין ולתלמידי חכמים. ללמדך, שאלו הם האחראים האמיתיים המופקדים על שלימות העיר בכל התחומים. דרך מעשי המצוות והעולם הרוחני - שהם אחראים עליו - נקשרים חוטים סמויים של ברכה והצלחה לכל העיר - גם בתחום הגשמי. (יערת הדבש עמ' תקנ"ג).



בדברים גדולים העשירנו ה"תפארת ישראל" (המחבר של "יכין ובוועז" בצואתו לבניו): איך לצעוד בעקבותיו של האבן עזרא: "הנני מצוה לכם בני ובנותי שליט"א, שכל מי שיבוא לפניכם לבקש ממכם שום טובה, ויהיה מי שיהיה, ואפילו שונא

נדבת הרב **טוביה מונק** וב"ב שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם בהולדת בנם נ"י בשעתו"מ. יה"ר שיזכו להכניסו בבריתו של אאע"ה בעתו ובזמנו ולגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים וירוו רב נחת יהודית מכל יוצ"ח כ"י ותברכו בכל מילי דמיטב ברו"ג. שמתח השלום-זכר' תתקיים א"יה בליל שב"ק בבית רח' הרב פינטו 183/6

נדבת הרב **נתנאל משה ארנקרין** וב"ב שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם בהולדת בנם נ"י בשעתו"מ. יה"ר שיזכו להכניסו בבריתו של אאע"ה בעתו ובזמנו ולגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים וירוו רב נחת יהודית מכל יוצ"ח כ"י ותברכו בכל מילי דמיטב ברו"ג. שמתח השלום-זכר' תתקיים א"יה בליל שב"ק בבית מו"ח הרב אבינועם טאובנר שליט"א (רחבת האר"י 1513/20) הברית תתקיים א"יה ביום א' בשעה 13:30 באולם קויטי ה'

לע"נ הרב דוד ב"ר יוסף גליק ז"ל נלב"ע ט' באדר תשנ"ט ת.נ.צ.ב.ה. ולע"נ הרב אלימלך ב"ר חנוך זונדל בש ז"ל נלב"ע כ"ה אדר תשמ"ו ת.נ.צ.ב.ה. ואשתו מרת בלומה ב"ר אשר אנשל ע"ה נלב"ע י"ג אדר תשע"ד ת.נ.צ.ב.ה. נדבת נכדם הרב **משה גליק שליט"א**

נדבת הרב **מרדכי דיטש** וב"ב שליט"א בן הר"ר אברהם שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם בנישואי בנם הבה"ח יהודה **צבי** הי"ו בשעתו"מ. יה"ר שיהא הזיווג עולה יפה ויתברכו בכל מילי דמיטב ברו"ג. בורא עולם בקנין השלם זה הבנין.

בליל שבת קודש בין קבלת שבת למעריב ישאו בדברים הרבנים הגאונים
קודתי ה' - מורנו הגר"י **טשנר שליט"א** - תפארת תורה - מורנו מרא דאתרא שליט"א + אור אביעזרי - הרב דוד כהן שליט"א + אילת השדה - הרב נתן מנדלבוים שליט"א + זכרון אליהו-הרב פנחס ארלנר שליט"א + חניכי ישיבת (פרוקט) הרב חיים אפללו שליט"א + שערי תפילה - הרב מרדכי ליבר הלוי כהן שליט"א רב ביהמ"ד

שיעורו של מורנו הגר"י טשנר שליט"א
בדף היומי בהלכה - 'הלכות תפלה'
בימים א' - ה' 21:00 - 20:30 בביהמ"ד קודתי ה' (היכל שמואל)
מהנלמד בדף היומי בהלכה: מתי אפשר לענות אמן בין גאל ישראל לשמו"ע? למי מותר לשחות בסוף כל ברכה? מתי אסור לכרוע במודים?

לתשומת לב הוצאות הדפסת הגליון מרובות. לתרומות, הקדשות והנצחות 0527679598 או בנדרים פלוס: עניינים נחוצים - תורת רבותינו שברום

גליון חג הפסח יוקדש א"יה לזכרו ולע"נ של מורנו ורבנו הגאון הצדיק רבי שמשון דוד פינקוס זצוק"ל, היה שותף בזכות גדולה זו.



עמוד: הראשית 0583227375